

Arrest

nr. 221 262 van 16 mei 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 16 januari 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 13 december 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 januari 2019 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Blijkens het verzoekschrift en de nota met opmerkingen, werd verzoeker op 28 september 2011 gemachtigd tot verblijf van onbepaalde duur, in toepassing van het oude artikel 9, derde lid juncto artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 29 maart 2018 een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Het door verzoeker hiertegen

ingestelde schorsings- en annulatieberoep wordt bij arrest van de Raad van 22 augustus 2018 met nummer 208 011 verworpen.

1.3. Verzoeker dient op 14 juni 2018 een aanvraag in tot de afgifte van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in de hoedanigheid van vader van een minderjarig Belgisch kind.

1.4. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie neemt op 13 december 2018 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoeker op 18 december 2018 ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag, die op 14/06/2018 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Het verblijfsrecht dient geweigerd te worden aan betrokkene op basis van artikel 43, §1, 2° van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat het verblijf en de binnenkomst, geweigerd kan worden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Om redenen van openbare orde en door het persoonlijk gedrag van betrokkene is zijn verblijf ongewenst.

Op 29/03/2018 werd krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een einde gemaakt aan uw verblijf, betekend op 30/03/2018 en bevestigd door de RVV in zijn arrest 208011 dd. 22/08/2018.

Op 30.03.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 5 maand met probatieuitstel gedurende 3 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan opzettelijke verwondingen of slagen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebbende (feit gepleegd op 04.11.2011).

Op 27.06.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden met probatieuitstel gedurende 5 jaar behoudens de reeds ondergane voorhechtenis van 12.03.2012 tot 27.06.2012 daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met de omstandigheid dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u heeft doen geloven dat u gewapend was (feit gepleegd op 04.03.2012).

U werd diezelfde dag nog (27.06.2012) onder voorwaarden vrijgesteld.

Op 20.04.2013 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging door twee of meer personen.

Op 03.07.2013 werd u door de Correctionele Rechtbank te Gent veroordeeld tot een definitief geworden werkstraf van 70 uur (vervangende gevangenisstraf 6 maanden) in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, door twee of meer personen (feit gepleegd op 17.04.2013).

U werd op 03.07.2013 vrijgesteld.

Op 29.01.2014 werd u aangehouden en op 30.01.2014 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Gent uit hoofde van inbreuken op de drugswetgeving.

Op 26.03.2014 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven en werd u onder voorwaarden vrijgesteld.

Op 22.07.2014 werd u aangehouden en op 23.07.2014 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Gent uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging.

Aangezien u de werkstraf waartoe u veroordeeld werd op 03.07.2013 niet uitvoerde, werd de vervangende gevangenisstraf op 30.07.2014 ten uitvoer gebracht.

Op 13.10.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan verdovende middelen te hebben verkocht of te koop gesteld of afgeleverd, nl. weed en heroïne, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 12 jaar en onder de volle leeftijd van 16 jaar; aan het gebruik van verdovende middelen voor een ander

gemakkelijker te hebben gemaakt door het verschaffen van een lokaal of door enig ander middel, of tot dit gebruik te hebben aangezet, namelijk weed en heroïne, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 12 jaar en onder de volle leeftijd van 16 jaar; aan verdovende middelen te hebben verkocht of te koop gesteld of afgeleverd, nl. weed, met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar; aan verdovende middelen te hebben verkocht of te koop gesteld of afgeleverd, nl. weed en heroïne; aan het gebruik van verdovende middelen voor een ander gemakkelijker te hebben gemaakt door het verschaffen van een lokaal of door enig ander middel, of tot dit gebruik te hebben aangezet, namelijk weed en heroïne; aan verdovende middelen in bezit te hebben gehad of aangeschaft, namelijk weed en heroïne; aan verdovende middelen voor persoonlijk gebruik in bezit te hebben gehad of aangeschaft, namelijk heroïne (meermaals op niet nader te bepalen data in de periode van 01.07.2013 t.e.m. 29.01.2014: weed; van 01.09.2013 t.e.m. 29.01.2014: heroïne).

Op 24.11.2014 werd u door de Correctionele rechtbank te Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 20 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan afpersing met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met de omstandigheid dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u heeft doen geloven dat u gewapend was, met gebruik van een gestolen voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven gestolen tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren; aan opzettelijke verwondingen of slagen; aan opzettelijke verwondingen of slagen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid veroorzaakt hebbende; aan een vuurwapen voorhanden te hebben gehad zonder de vereiste vergunning, nl. een pistool Browning; aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (feiten gepleegd tussen 20.11.2013 en 27.04.2014).

Op 03.12.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar in staat van wettelijke herhaling met onmiddellijke aanhouding daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal door middel van geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met gebruik van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren; aan iemand te hebben gevangen gehouden (feit gepleegd op 10.04.2014).

Op 26.12.2014 werd de verleende gunst van het probatieuitstel d.d. 30.03.2012 en d.d. 27.06.2012 herroepen ten gevolge van uw veroordeling d.d. 24.07.2014.

Op 08.02.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank te Gent veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 14 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels; aan poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels; aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar of een langere termijn; aan verboden wapendracht, namelijk een Kalasjnikov; aan heling (feiten gepleegd tussen 15.04.2014 en 22.07.2014).

Sinds u op 07.03.2010 meerderjarig werd, bent u niet minder dan 7 maal correctioneel veroordeeld.

De feiten die leidden tot de veroordeling d.d. 30.03.2012 vloeiden voort uit een incident op de werkvloer waardoor u en een collega op staande voet ontslagen werden. U was zo boos dat u uw job kwijtraakte dat u en uw inmiddels ex-collega buiten het bedrijf slaags raakten. Het slachtoffer liep naast snijwonden en kneuswonden in het gezicht ook een zwaar oogletsel op dat een operatieve ingreep heeft genoodzaakt. Het feit dat u op het moment van de feiten een gipsverband droeg, heeft de ernst van de opgelopen letsels mee bepaald. De gevangenisstraf die uitgesproken werd, werd uitgesteld met 3 jaar mits naleving van een aantal probatievoorwaarden (medische/psychologische begeleiding met het oog op uw agressieproblematiek en een cursus agressiebeheersing). De verleende gunst van het probatieuitstel zou herroepen worden indien gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd zou worden dat een veroordeling tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan 6 maanden zonder uitstel tot gevolg heeft of kon herroepen worden bij niet naleving van de opgelegde probatievoorwaarden.

Op 27.06.2012 werd u veroordeeld voor diefstal met geweld met de hulp van een andere persoon, bij nacht en met wapenvertoon. Hierbij bleef het uiteindelijk niet, daar u het wapen ook daadwerkelijk gebruikte en het slachtoffer een slag gaf met de kolf van uw wapen waardoor het slachtoffer gehecht diende te worden in het aangezicht. Vervolgens bent u nog niet gestopt met uw terreur. U liet het slachtoffer immers nog benaderen door enkele kompanen met de enkele bedoeling het slachtoffer te verplichten zijn klacht in te trekken, hetgeen u aanvankelijk ook lukte. Uit dit vonnis blijkt: "Het gedrag van de beklagde getuigt dan ook van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van personen alsook van een totaal gebrek aan respect voor andermans eigendom en van een algehele immoraliteit. De beklagde is ondanks zijn jeugdige leeftijd niet aan zijn proefstuk toe, nu

hij reeds met de jeugdrechtbank in aanraking kwam wegens het plegen van identieke zware geweldplegingen en vermogensdelicten. [...] Al deze elementen alsook de specifieke persoonlijkheid van de beklaagde laat het ergste vrezen naar de toekomst toe.”

Dat uw gedrag getuigt van een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van personen, werd nogmaals bevestigd in het vonnis d.d. 03.07.2013 waarin u wederom veroordeeld werd voor diefstal met geweld met de hulp van een andere persoon. Het slachtoffer had verschillende verwondingen en zwellingen aan het hoofd. Uit de medische vaststellingen bleek dat er meerdere kneuzingen op het aangezicht en in de rug streek waren. Aangezien noch u, noch uw kompaan gekwetst waren, werd aangenomen dat het fysiek geweld van jullie uitging en niet van jullie slachtoffer. Op de terechtzitting vroeg u een werkstraf op te leggen omdat u in aanmerking kwam om tewerk te worden gesteld in het kader van de OCMW-wetgeving. Er werd ingegaan op dit verzoek en u kreeg een werkstraf van 70 uren (werkstraf die u uiteindelijk maar gedeeltelijk uitvoerde zoals later zal blijken).

U beperkte zich niet enkel tot geweldsdelicten, u maakte zich eveneens schuldig aan inbreuken op de drugswetgeving. Uit het vonnis d.d. 13.10.2014 blijkt dat u uit puur geldgewin over ging tot het verhandelen van weed en heroïne. U stelde zich daarbij nooit vragen, ook niet naar de mogelijke gevolgen van druggebruik bij de uiteindelijke afnemers van de door u verhandelde drugs. Bovendien blijkt de omvang van de door u opgezette drugshandel genoegzaam uit de berekende wederrechtelijke vermogensvoordelen die u heeft genoten (170 550 EUR). Door uw praktijken hield u de verslaving van anderen in stand, zoals bleek uit de verklaringen van uw afnemers. Deze praktijken zijn maatschappelijk ten zeerste verwerpelijk en veroorzaken niet enkel aanzienlijke maatschappelijke overlast maar ook immense kosten (mankracht en middelen) door de onderzoeken die aan de desbetreffende strafonderzoeken dienen besteed te worden. Het lijdt geen twijfel dat drugs in het algemeen een ernstige bedreiging vormen voor de volksgezondheid en de veiligheid binnen de samenleving. Dat geldt des te meer voor een harddrug met een sterk verslavend effect, zoals heroïne. De handel in heroïne brengt de gezondheid en de levenskwaliteit van gebruikers zeer ernstig in gevaar. De feiten zijn des te erger nu u ook weed en heroïne verschaftte aan minderjarigen. Bovendien doet de aanwezigheid van drugs in de samenleving afbreuk aan de openbare rust en veiligheid doordat een deel van de druggebruikers misdrijven pleegt om het eigen gebruik te financieren of onder invloed van drugs strafbare feiten pleegt.

Op 24.11.2014 werd u veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 20 maanden voor een aantal verschillende feiten. U maakte zich o.a. schuldig aan een zogenaamde rip deal waarbij u een wapen toonde, op een andere gelegenheid viel u zonder enige aanleiding iemand aan in de lift van een appartementsgebouw en toen uw slachtoffer dit aan zijn oom vertelde en deze laatste verhaal kwam halen bij u, brak u een tak van een boom en sloeg de oom ermee. U poogde ook ergens in te breken. Uit het vonnis blijkt: “De handelingen van de eerste beklaagde [u] getuigen van een gebrek aan respect voor andermans eigendom en voor andermans fysieke integriteit. Hij dient een duidelijk maatschappelijk signaal te krijgen dat zelfs andermans foutief gedrag (verkoop van drugs) niet rechtvaardigt dat hij deze persoon met geweld en met gebruikmaking van een vuurwapen kan overvallen. Dit geldt des te meer nu dergelijke feiten, los van de lichamelijke en geestelijke schade die zij aan het rechtstreeks slachtoffer berokkenen, ook het veiligheidsgevoel shockeren van de argeloze burgers die daarmee ongewild op klaarlichte dag worden geconfronteerd. Dergelijke ‘ripdeals’ getuigen dan ook in hoofde van de eerste beklaagde van een duidelijk gebrek aan normbesef. Ook de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B1 en B2, getuigen in hoofde van de eerste beklaagde van een verregaande wil om terreur te zaaien. Het feit dat de eerste beklaagde zich ook bezondigt aan inbreuken op de wapenwetgeving en aan een poging tot diefstal met valse sleutels, onderstreept nogmaals zijn maatschappelijke gevaarlijkheid.

Het strafrechtelijk verleden van eerste beklaagde ligt in dezelfde lijn: hij kwam in zijn minderjarigheid reeds in contact met de jeugdrechtbank voor diverse diefstallen met geweld; hij liep reeds drie correctionele veroordelingen op, o.m. ook voor diefstallen met geweld. Hij maakte reeds tweemaal het voorwerp uit van een probatiemaatregel; de huidige feiten vonden overigens plaats tijdens de probatieperiode. Uit het verslag opgesteld in het kader van de alsdan opgelegde probatiemaatregel blijkt dat de naleving van de opgelegde voorwaarden ernstig te wensen overliet. Bijgevolg werd recent een voorstel tot herroeping van de probatiemaatregel geformuleerd. Ook een voorheen opgelegde werkstraf werd door de eerste beklaagde niet uitgevoerd. De eerste beklaagde verkeert in staat van wettelijke herhaling en kan niet meer genieten van de gunst van het uitstel.”

Op 03.12.2014 veroordeelde de correctionele rechtbank te Gent u tot een gevangenisstraf van 1 jaar: samen met drie kompanen kwam u overeen weed te kopen van iemand die u kende en hem daarna te “rippen”. Jullie hebben geweld gebruikt om het slachtoffer in de wagen te sleuren en jullie gaven hem vuistslagen. Een dame die dit vanuit haar appartement zag gebeuren, verwittigde de politie. Uit het vonnis blijkt dat jullie het slachtoffer verplichtten zijn zakken te ledigen toen hij in de wagen zat. Uiteindelijk hebben jullie hem verder uit de wagen gezet en de buit (een iPhone, een geldsom ten bedragen van 50 euro, huissleutels en 25 gram weed) verdeeld. Bovendien blijkt dat u de aanstoker was

van de feiten en dat elk van de beklaagden vervolgens in gelijke mate heeft bijgedragen tot de materiële uitvoering ervan. Wederom een bewijs van een duidelijk gebrek aan normbesef in uw hoofd.

Op 08.02.2016 werd u veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 14 maanden. Er was in deze zaak sprake van een vereniging die werd opgericht met het oogmerk om diefstallen (onder meer met geweld; met braak, inklimming of valse sleutels) te plegen in bedrijven of kleine zelfstandigen waarbij u en uw kompanen het vooral gemunt hadden op geld, sigaretten, drank en multimediamateriaal. Dergelijke zaken hebben nl. een hoge verkoopwaarde. U maakte deel uit van deze groep van 16.04.2014 t.e.m. 03.06.2014. De vereniging was georganiseerd en er was een duidelijke taakverdeling. Bij de feiten stond er steeds iemand op de uitkijk en was er een persoon verantwoordelijk voor het openbreken van toegangsdeuren. Elk kreeg een taak om de buit te verzamelen. Vooraf werd duidelijk afgesproken en gepland hoe de feiten zouden gepleegd worden en waar jullie na de feiten zou afspreken. Jullie traden op in wisselende samenstellingen. Jullie verbleven hoofdzakelijk elk afzonderlijk op verschillende adressen en spraken op een bepaalde plaats af om van daaruit samen op dievenpad te vertrekken. Met de opbrengst werd onder meer drugs aangekocht en verkocht evenals wapens (Kalasjnikov). Dergelijke feiten zijn verwerpelijk en getuigen van een normloos en asociaal gedrag. Inbraken of pogingen daartoe zijn een echte plaag waaraan peil en perk gesteld dient te worden. Zij getuigen van een gebrek aan respect voor andermans eigendom en veroorzaken veel maatschappelijke overlast, ergernis en schade, in het bijzonder voor zij die er rechtstreeks door worden getroffen. Inbraken verhogen bovendien het onveiligheidsgevoel bij de burger.

Uit het vonnis d.d. 08.02.2016 blijkt: "I.A. verklaarde in zijn verhoor dat U.A. met de buit van de diefstal uit MYCOM een wapen heeft aangekocht, een Kalasjnikov. Op YouTube zou een filmpje staan waarbij U.B. de Kalasjnikov manipuleert. H.W. legde gelijklopende verklaringen af op 26.05.2015. De onderzoekers konden via de openbare bronnen "You Tube" dergelijke film aantreffen onder de titel "Uzbek in Belgium". Het filmpje duurde in totaal 1.03 minuten. U.B. voert in dit filmpje (duidelijk herkenbaar) manipulaties uit met een Kalasjnikov. Er is tevens te zien dat betrokkene in het bezit is van 2 bijbehorende laders met munitie voor dergelijk type wapen.

U.B. wilde in zijn verklaring van 25.02.2015 geen duidelijkheid verschaffen waar het filmpje juist werd opgenomen noch bijkomende informatie verschaffen over de herkomst van dit wapen. Volgens hem hadden vrienden van vrienden van hem een Kalasjnikov en heeft hij dit wapen vast gehouden en er een filmpje van gemaakt." Het gegeven dat u, zoals blijkt uit het vonnis d.d. 08.02.2016 en het filmpje, toegang hebt tot een Kalasjnikov en bovendien duidelijk goed weet hoe u dergelijk wapen dient te hanteren, is op zijn minst verontrustend te noemen, zeker in combinatie met uw strafverleden en karakter.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 12.09.2017 betrappt werd op bezit van drugs (hasj) in de strafinrichting. De feiten deden zich voor in de strafinrichting te Hasselt op 12.09.2017 en u zal eerstdaags door het parket van Hasselt gedagvaard worden voor de correctionele rechtbank wegens deze druggelateerde inbreuk. U zou maar al te goed moeten beseffen dat de gevangenis een oord van bezinning, inkeer en ommekeer voor de gedetineerde moet zijn en de gedetineerde moet aanzetten schuldinzicht te verwerven en afstand te nemen van zijn criminele verleden en zich te oriënteren naar een nieuwe levensstijl en een hernieuwde integratie in de reguliere maatschappij. U lijkt dus nog steeds te kampen met een drugsprobleem. Als er één plaats is waar misdrijven totaal geen plaats hebben dan is het dus wel in de gevangenis. Uit bovenstaande blijkt dat uw gedragingen een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw meerderjarigheid reeds 7 maal correctioneel veroordeeld bent voor een veelheid aan criminele feiten waarbij u, m.u.v. uw veroordeling van 03.07.2013 waarbij u tot een werkstraf veroordeeld werd (die alsnog gedeeltelijk vervangen werd door een gevangenisstraf), telkens een gevangenisstraf werd opgelegd, wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Er werden u reeds tal van kansen gegeven (meerdere jeugdbeschermingsmaatregelen, probatieuitstel, werkstraf), maar geen ervan had het beoogde effect.

Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u degelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat u momenteel een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Op 23.08.2017 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante

elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Uit de vragenlijst die u op 28.08.2017 invulde, blijkt dat u Engels, Frans, Nederlands en Russisch kan lezen en/of spreken; dat u sinds 9-jarige leeftijd in België bent; dat u niet in het bezit bent van reisdocumenten; dat uw vervallen vreemdelingenkaart zich bij uw vriendin bevindt; dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor uw detentie woonachtig was te Roeselare; dat u een duurzame relatie heeft met V.A. ([...]) (zie kopie identiteitskaart en brief in bijlage); dat u volgende familie heeft in België, allen woonachtig in de Jadestraat 19, 9000 Gent: S.N. (tante), E.A. (oom), E.K. (nicht), E.R. (neef), alsook uw zus, E.M., die verblijft in de vzw Steevliet (zie kopieën identiteitskaarten en brieven in bijlage); dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u niet gehuwd bent of geen duurzame relatie heeft in een ander land dan België; dat u familie heeft in Moskou maar dat u hun verblijfplaats en telefoonnummers niet kent; dat u mogelijk nog enkele familieleden zou hebben in Kirgizië maar dat de meesten nu in Moskou zouden verblijven en dat u geen contact onderhoudt met hen; dat u lagere school liep in Merendree (Sint-Gerolfschool), dat u middelbaar onderwijs volgde te Gent TSO richting hotel, dat u uw scholing niet afmaakte ten gevolge van het overlijden van uw moeder (zie ook werkdocument anamnese); dat u opleidingen volgde tijdens uw detentie (zie attesten); dat u reeds gewerkt heeft in België (zie document VDAB); dat u nog niet gewerkt heeft in uw herkomstland want dat u op 9-jarige leeftijd naar België kwam; dat u nog nooit opgesloten/veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u volgende redenen heeft waarom u niet naar uw land van herkomst terug kan keren: uw moeder werd hier begraven, uw zus werd geboren in België (zij is de enige directe familie die u heeft), u vreest voor discriminatie en voor uw veiligheid daar u tot de Oezbeekse minderheid behoort die nog steeds geïsoleerd wordt, u bent hier sinds 9-jarige leeftijd en inmiddels bent u 25 jaar oud, uw vriendin is hier en er is een dochter op komst, u heeft nu een stabiel leven en dat wil u zo houden, 2/3 van uw leven bent u hier en zelfs in uw hoofd denkt u in het Nederlands na, u heeft veel gewerkt in het verleden en u zou direct opnieuw werk hebben, moest u de kans krijgen. U legt ook volgende stukken voor ter staving: werkdocument; schrijven DVZ i.v.m. toekenning onbepaald verblijf; "getuigschrift van woonst" op naam van uw overleden moeder afgegeven op 17.08.2017 door Dienst Burgerzaken Nevele; "samenstelling van het gezin" afgegeven door Dienst Burgerzaken Nevele; "getuigschrift van woonst" op uw naam afgegeven op 18.08.2017 door Dienst Burgerzaken Gent; krantenartikelen i.v.m. de geschiedenis van uw familie in België; kopieën identiteitsbewijzen familie in België; schrijven van A.V. d.d. 14.08.2017; uittreksel uit het bevolkings- en vreemdelingenregister, toestand 21.08.2017; schrijven van R.E.; schrijven van uw zus; foto; oriënteringsattest C – secundair onderwijs d.d. 30.06.2006; attesten i.v.m. in de gevangenis gevolgde opleidingen; loopbaangegevens; een brief waarin u uw levensloop beschrijft; bewijs geldstortingen; schrijven V.A. i.v.m. aanvraag erkenning; kopie briefverkeer tussen u en uw vriendin.

Na de dood van uw moeder werd u opgevangen door de broer van uw moeder (E.A., geboren op 06.07.1970 te Jalalabad, C-kaart) en diens echtgenote (S.N.B., geboren te Jalalabad op 24.09.1974, Belgische nationaliteit sinds 19.04.2011) die een dochter E.K.A. (geboren op 16.05.1999, Belgische nationaliteit) en een zoon E.R.A. (geboren op 11.04.2001, Belgische nationaliteit) hebben. Zij bezoeken u soms in de gevangenis. Ook uw halfzus, E.M.R. (geboren op 23.01.2001 te Deinze B-kaart), is woonachtig in België en heeft u reeds bezocht in de gevangenis. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., *Asylum and the European Convention on Human Rights*, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen volwassen familieleden en verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat u in België afhankelijk zou zijn van één van deze familieleden. Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven met deze familieleden dat moet worden beschermd. U kan contact onderhouden met deze familieleden door gebruik te maken van de bestaande communicatiemiddelen en zij kunnen u desgewenst bezoeken daar zij België vrijelijk in- en uit kunnen reizen.

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met de Belgische V.A.C.J. (geboren op 07.03.1989 te Gent). Mevrouw V. beviel op 06.10.2017 te Deinze van een dochter, V.A., dit zou uw dochter zijn. Er werden geen bewijsstukken geleverd dat u haar reeds officieel als uw dochter erkend heeft, wel werd een ongedateerd en vaag schrijven van uw partner voorgelegd waarin volgende gesteld wordt: "De vraag voor de erkenning is al binnen sedert 22 mei. Door vertragingen in het groot verlof is deze nog niet in orde. Bij deze heb ik wel een bevestiging gevraagd voor de aanvraag van de erkenning." U ontvangt bezoek van uw partner en uw vermeende dochter in de gevangenis. Het is onbekend sinds wanneer u mevrouw kent, wel kan verondersteld worden dat jullie liefdesrelatie pas een aanvang nam ruim nadat u op 23.07.2014 in hechtenis geplaatst werd. Uit de documenten die u voorlegt, blijkt immers dat u de eerste jaren van deze laatste detentie nog een relatie had met C.I. (geboren op 05.10.1997, Belgische nationaliteit). Uit het werkdocument dat u voorlegt, blijkt dat u in een gesprek eind november

2016 aangaf definitief een streep te hebben getrokken onder deze relatie met C.I. Mevrouw V. op haar beurt was van 22.09.2012 tot 26.04.2016 nog gehuwd met een andere man. Uit de bezoekerslijst van de gevangenis blijkt dat het eerste bezoek van mevrouw V. aan u dateert van 21.02.2017, het eerste ongestoord bezoek van 30.03.2017. Hoe dan ook, u heeft nooit officieel samengewoond met uw vermeende dochter, zij was immers nog niet geboren toen u in de gevangenis terecht kwam, noch met mevrouw V.. Uit een schrijven van uw partner d.d. 14.08.2017 blijkt wel dat jullie de intentie hebben samen een gezinsleven op te bouwen en dat u, daar waar mogelijk, uw partner en vermeende dochter ook financieel probeert te ondersteunen.

Hoe dan ook het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Het feit dat uw partner niet gedwongen kan worden het Belgische grondgebied te verlaten, maakt niet dat zij, samen met uw vermeende dochter, u niet vrijwillig zou kunnen volgen naar uw land van herkomst of een derde land. Het is eigen aan grensoverschrijdende relaties dat één van beide partners zich buiten het oorspronkelijk land van herkomst bevindt. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw partner sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in uw land van herkomst of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Mevrouw V. was bij het begin van jullie relatie op de hoogte (of had op de hoogte kunnen zijn) van uw strafrechtelijk verleden, jullie liefdesrelatie begon immers toen u reeds in de gevangenis zat, en diende te weten dat dit mogelijkerwijze gevolgen zou hebben voor uw recht op verblijf in België. Uw vermeende dochter is nog zeer jong en het is dan ook niet onredelijk te veronderstellen dat zij zich zonder al te veel problemen zou kunnen aanpassen aan gewijzigde levensomstandigheden.

Uw partner kan er uiteraard ook voor kiezen samen met uw vermeende dochter in België te blijven en contact met u te onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Nu u nooit met uw vermeende dochter en partner samengeleefd heeft, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in hun leven tot gevolg zou hebben. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waar de ouder zich zal vestigen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in dat land (EHRM 18 oktober 2006, Ünner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur / het Verenigd Koninkrijk). Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013).

Zoals reeds aangehaald, blijkt uit uw administratief dossier dat u op 12.09.2017 betrapt werd op bezit van drugs (hasj) in de strafinrichting. Het gegeven dat u een duurzame relatie had en dat er een kind op komst was, weerhield u er dus niet van om een bijkomende straf omwille van drugsbezit te riskeren.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en privébelangen die u kan doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

U verblijft sinds u 9 jaar oud bent in België, inmiddels bent u bijna 26 jaar oud. Het wordt niet betwist dat u door uw lange verblijf, bepaalde banden met België heeft opgebouwd, dat u hier vrienden en kennissen heeft en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd heeft van een dergelijk uitzonderlijke aard zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Het is niet onredelijk te stellen dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u meermaals bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken.

U verklaart mogelijkerwijze nog familie te hebben in Kirgizië maar stelt hier geen contact meer mee te hebben. U zou ook familie hebben in Moskou maar hun verblijfsadres en telefoonnummers zou u onbekend zijn. Uw laatste bezoek aan Kirgizië dateert van 2013, toen op bezoek ging bij uw grootmoeder die op sterven lag. U gaf aan Russisch te spreken, dit is één van de officiële talen te Kirgizië waardoor het niet onredelijk is te veronderstellen dat taal alvast geen probleem zou vormen. Eventueel kan u het contact met de resterende familieleden herstellen opdat zij u eventueel tijdelijk zouden kunnen ondersteunen. Uw familie en vrienden in België kunnen u desgewenst ook vanuit België steun bieden. Uw eerste 9 levensjaren bracht u in Kirgizië door waardoor aangenomen kan worden dat u toch nog enige banden heeft met dit land dat u niet volledig vreemd is.

U haalde aan tot de Oezbeekse minderheid te behoren en daardoor te vrezen voor discriminatie en voor uw veiligheid. U diende een asielaanvraag in op 07.10.2010, daar u geen gevolg gaf aan de oproep tot gehoor en u geen geldige reden opgaf voor uw afwezigheid, werd u de vluchtelingenstatus geweigerd door het CGVS op 27.02.2012. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand die daadwerkelijk een gedegen vrees heeft, zijn asielaanvraag nauwgezet opvolgt en de moeite neemt oproepen te beantwoorden. Dit gegeven ondermijnt dan ook uw vrees. U legt daarenboven geen enkel bewijs voor dat uw bewering zou kunnen staven, waardoor ook dit element niet weerhouden kan worden.

Het gegeven dat uw moeder in België begraven is en dat uw halfzus hier geboren is, weegt evenmin op tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde.

De beperkte officiële en korte tewerkstellingen zijn niet van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. U heeft niet meer gewerkt sinds 12.07.2012 en bezit een strafblad wat uw inschakeling in de arbeidsmarkt niet ten goede komt.

De opleidingen die u in de gevangenis gevolgd heeft, zullen u ongetwijfeld helpen bij het vinden van een job elders.

Wat betreft de medische toestand blijkt niet uit het administratief dossier dat er medische beletsels zouden zijn waarmee rekening moet worden gehouden.

Op grond van bovenstaande kan geconcludeerd worden dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor een weigering van de verblijfsaanvraag een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Vandaar dat overeenkomstig art. 43 van de wet van 15.12.1980 het verblijfsrecht aan betrokkene wordt geweigerd. Het AI dient te worden ingetrokken.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft nagelaten – overeenkomstig artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet – een administratief dossier neer te leggen. Ingevolge artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet worden bijgevolg de door verzoeker vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 43 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsverplichting en van de “algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel”.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

“[...] Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekende partij, een manifeste beoordelingsfout begaat, door een identieke kopie van de beslissing beëindiging van verblijf genomen op datum van 29/03/2018 te hanteren.

De verwerende partij baseert haar beoordeling op hopeloos achterhaalde elementen en maakten geen nieuwe beoordeling in het kader van de aanvraag gezinshereniging.

Hierbij schendt verwerende partij ook artikel 40ter Vreemdelingenwet.

De beslissing schendt onder meer de motiveringsverplichting, het zorgvuldigheids-, evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel.

b)

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Dat dit hier niet gebeurd is.

Motiveringsplicht

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen.

Dat een bestuurshandeling aldus is gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Uit de bestreden beslissingen dient te blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken met alle feitelijke overwegingen - de specifieke situatie van de betrokken persoon - heeft rekening gehouden.

Uit de bestreden beslissing blijkt ook dat de Dienst Vreemdelingenzaken is overgegaan tot een zeer stereotype motivering.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

c)

Zorgvuldigheidsbeginsel, evenredigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat men op zich van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, moet men voor

een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de (gemachtigde van de) Staatssecretaris bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Uit de navolgende bespreking blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris bovenstaande verplichtingen en rechtsbeginselen met de voeten heeft getreden.

5.1.2.

De weigeringsbeslissing van huidige aanvraag is gestoeld op volgende elementen:

- De verzoeker zou door zijn gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormen voor de openbare orde ;
- Het familieleven waarop de verzoeker zich beroept zou niet tegen dit risico opwegen.

De Dienst Vreemdelingenzaken stoelt de beide elementen van haar beoordelingen op achterhaalde informatie en is in de feiten manifest onjuist.

Artikel 43 Vreemdelingenwet stelt het volgende:

Art. 43[...]

De verzoeker stelt dat de afweging voorgeschreven door artikel 43 § 2 Vw gebeurd is met schending hoger opgenoemde wettelijke bepalingen en algemene rechtsbeginselen.

- 5.1.2.1.

Met betrekking tot gevaar voor de openbare orde

In de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie wordt begrip gevaar openbare orde als volgt geïnterpreteerd: een werkelijke, actuele en voldoende ernstige dreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

Er is bovendien steeds een individuele beoordeling vereist:

“Wanneer een lidstaat daarbij steunt op een algemene praktijk of een vermoeden om vast te stellen dat er sprake is van een dergelijk gevaar, zonder dat naar behoren rekening wordt gehouden met de persoonlijke gedragingen van de derdelander en met het gevaar dat van die gedragingen uitgaat voor de openbare orde, gaat die lidstaat voorbij aan de vereisten die voortvloeien uit een individueel onderzoek het betrokken geval en uit het evenredigheidsbeginsel”

(HvJ 11/6/15, C-554/13, Zh. En O.)

De verzoeker stelt dat de beoordeling van het feit of hij al dan niet een gevaar is voor de openbare orde op basis van achterhaalde gegevens is gebeurd.

De verzoeker ontkent zijn veroordelingen niet doch is wel gegriefd dat de beoordeling zeer onzorgvuldig is gebeurd.

De verzoeker heeft op heden terug een stabiel leven en bouwt aan een positieve toekomst.

Op datum van 31/07/2018 kende de strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen de verzoeker de strafuitvoeringsmodaliteit van elektronisch toezicht toe (zie stuk 11). Deze beslissing werd de verzoeker ter kennis gebracht op 07/08/2018. De verzoeker koos zijn woonplaats bij zijn Belgische partner en zijn dochter aan [...].

De verzoeker werd op dat adres ingeschreven op 08/08/2018, wat blijkt uit het attest van gezinssamenstelling (zie stuk 4).

Uit de wettelijke informaties van verzoeker blijkt dat de vermelding hechtenis te Hasselt werd gesupprimeerd.

De verzoeker leeft de voorwaarden die hem zijn opgelegd minutieus na en heeft zijn leven een positieve wending gegeven.

a)

Hij deed vrijwilligerswerk via VZW Dierenhulp (zie stuk 12), doch is hiermee gestopt omdat hij vijf dagen in de week opleiding volgt (zie verder).

b)

Hij heeft de opleiding Basistechnieken Mechanica van de VDAB van 12/09/2018 tot 20/11/2018 gevolgd (zie stuk 13).

c)

De verzoeker sloot vervolgens een overeenkomst voor opleiding tot constructielasser bij de VDAB d.d. 21/11/2018 voor een maximumduur van 840 uren (zie stuk 14).

d)

De verzoeker volgt deze opleidingen effectief nu hij van de VDAB een verplaatsingsvergoeding ontvangt (zie stukken 15 en 16).

e)

De verzoeker heeft zijn theoretisch rijexamen afgelegd en verkreeg een voorlopig rijbewijs geldig voor 3 jaar op datum van 10/11/2018 (zie stuk 17).

f)

De verzoeker legt verder een attest van VZW Touché d.d. 24/12/2018 voor waar hij sinds september 2016 agressiebegeleiding volgt:

"Beste,

B.U. is in begeleiding bij vzw Touché sedert september 2016. Hij kwam tweewekelijks op gesprek in de gevangenis van Oudenaarde. Daarnaast heeft hij ook deelgenomen aan 10 groepssessies rond agressie beheersing. In juli 2017 werd Dhr. U. overgeplaatst naar Hasselt en stopten de gesprekken. Vanaf april 2018 kwam dhr. U. terug op gesprek op ambulante basis met UV's. De begeleiding loopt nog steeds en Dhr. U. is tipt aanwezig op zijn afspraken.

Vriendelijke groeten,

A.D.B.

(zie stuk 18, eigen markering)

g)

De partner van de verzoeker, mevrouw Vermeersch verklaart op datum van 20/12/2018 het volgende:

"Bij deze wens ik te verklaren een goed en gezond gezinsleven te leiden met B.U. en onze kinderen. Uit niks blijkt dat hij een gevaar zou zijn. Alles wat van hem verwacht wordt, wordt gedaan (opleiding, zich aan de voorwaarden houden, schulden afbetalen,...) B. en zijn dochters zijn ook heel erg gehecht aan elkaar. Ons gezin uit elkaar trekken vind ik dan ook een onmenselijke beslissing ! Ikzelf ben in het Nederlands opgevoed, heb vast werk en vrienden en familie in België. Ook de kinderen worden in het Nederlands opgevoed. Daarom is het ook onmogelijk om naar Kirgizië dergelijke te verhuizen. Het trauma dat jullie mij en onze kinderen zouden aandoen door hem uit te wijzen zou dus onmenselijk zijn. Mensen maken fouten maar mensen kunnen ook hun leven weer volledig in goede handen nemen als ze de kans krijgen en dat bewijst hij ook !

Met vriendelijk groeten,

[...]

(zie stuk 10)

De verwerende partij gaat er compleet verkeerdelijk vanuit dat de verzoeker zich nog steeds in detentie bevindt. De verzoeker was sinds 08/08/2018 ingeschreven bij in het Rijksregister bij zijn partner en zijn twee dochters. De verwerende partij kon dit door een simpele opzoeking in het Rijksregister te weten komen. De situatie van de verwerende partij is op heden fundamenteel anders, hij staat onder elektronisch toezicht en bevindt zich niet in detentie.

Met deze factor is in de beoordeling geen rekening gehouden. Door de toekenning van een strafuitvoeringsmodaliteit van het elektronisch toezicht, schat de SURB het risico op recidive en het gevaar voor de maatschappij lager in dan voor een gedetineerde. Na afloop van het elektronisch toezicht komt de verzoeker bovendien in aanmerking voor voorwaardelijke invrijheidstelling.

Gelet op het feit dat het gevaar voor recidive van de verzoeker fundamenteel gewijzigd is, is de letterlijke kopie van beslissing tot beëindiging van verblijf d.d. 29/03/2018 geenszins een zorgvuldige beoordeling.

De verwerende partij schendt de zorgvuldigheidsnorm.

De verwerende partij besluit dat de verzoeker nog steeds een actueel en werkelijk en voldoende bedreiging is voor de openbare orde, terwijl de verzoeker actief en ernstig bezig is met zijn reclassering. Hij houdt zich aan de voorwaarden, hij volgt opleidingen, hij wenst een rijbewijs te behalen, hij deed vrijwilligerswerk en volgt agressiebeheersing.

De verwerende partij blijft volhouden dat de verzoeker een gevaar zou zijn voor de openbare orde maar maakt een beoordeling die niet actueel is en houdt geen rekening met de fundamentele wijziging van het gedrag van de verzoeker.

- 5.1.2.2.

Met betrekking tot verzoekers banden met België

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoekers banden met België en zijn familieleven niet opwegen tegen het gevaar dat hij voor de openbare orde zou vormen. De verzoeker is ernstig gegriefd door het feit dat deze element ook letterlijk zijn overgenomen uit de beslissing van beëindiging van verblijf genomen op datum van 29/03/2018.

Dit terwijl er fundamentele wijzigingen zijn die de verwerende partij reeds in de beroepsprocedure ter kennis zijn gebracht.

a) Juridische band met zijn dochter A.

De verwerende partij houdt voor dat de juridisch band tussen de verzoeker en zijn dochter Aya Vermeersch geboren op datum van 06/10/2017 niet zou vaststaan.

Deze motivering is tegenstrijdig en bovendien manifest onjuist.

De verzoeker heeft een Belgische partner zijnde mevrouw A.V., geboren te Gent, op datum van 07/03/1989 (RR [...] 276 46).

Hij is vader van een Belgisch kind zijnde A. geboren te Deinze op datum van 06/10/2017 (RR [...]). De erkenning werd definitief geregistreerd op 22/03/2018 (zie stuk 7).

Op datum van 26/08/2018 werd het tweede kind uit zijn relatie met mevrouw V.M., geboren (zie stuk 9). De verzoeker heeft zijn kind, reeds prenataal erkend op datum van 22/03/2018 (zie stuk 8).

De verzoeker is dus vader van twee Belgische dochters.

Op datum van 14/06/2018 vroeg de verzoeker gezinshereniging aan in functie van zijn dochter V.A. geboren op datum van 06/10/2017, van Belgische nationaliteit (R.R. 17.10.06 134.45) en dit overeenkomstig artikel 40ter Vw (zie stuk 2)

De bijlage 19ter vermeld uitdrukkelijk het volgende:

"De bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap met de burger van de Unie of Zwitserse onderdaan werd bewezen door middel van:

Bewijzen van band met het kind (affectief en financieel), geboorteakte: Erkenningsakte (akte op 16/06/2018 afgegeven te België)"

(zie stuk 2)

De verzoeker werd in het bezit gesteld van een attest immatriculatie model A, in afwachting van de behandeling van zijn aanvraag.

De verzoeker is juridische ontegensprekelijk de vader van A. en dit wordt door de verwerende partij erkent door de aflevering van de bijlage 19ter en het A1.

Het is niet ernstig en tegenstrijdig dat de bestreden beslissing nog steeds het volgende stelt:

"U verklaarde een duurzame relatie te hebben met de Belgische V.A.C.J. (geboren op 07.03.1989 te Gent). Mevrouw V. beviel op 06.10.2017 te Deinze van een dochter, V.A., dit zou uw dochter zijn. Er werden geen bewijsstukken geleverd dat u haar reeds officieel als uw dochter erkend heeft, wel verder een ongedateerd en vaag schrijven van uw partner voorgelegd waarin volgende gesteld wordt : "De vraag voor de erkenning is al binnen sedert 22 mei. Door vertragingen in het groot verlof is deze nog niet in orde. Bij deze heb ik wel een bevestiging gevraagd voor de aanvraag van de erkenning."

(zie stuk 1)

De verwerende partij kan niet het bewijs van de verwantschap aanvaarden en vervolgens nog steeds spreken over een vermeende dochter. De bestreden beslissing is tegenstrijdig gemotiveerd en dient uit het rechtsverkeer te worden gehaald.

b) Geboorte van tweede dochter M.

Tijdens de beroepsprocedure tegen de bijlage 21 genomen op datum van 29/03/2018 werd door de verzoeker het volgende document voorgelegd:

- akte van erkenning d.d. 22/03/2018 met betrekking tot het nog ongebooren kind (zie stuk 8) ;

De Dienst Vreemdelingenzaken kan bijgevolg niet ontkennen dat er nog een tweede kind op komst was.

Op datum van 26/08/2018 werd het tweede kind uit zijn relatie met mevrouw V.M., geboren (zie stuk 9).

De verzoeker heeft twee dochter van Belgische nationaliteit waarvan hij ook juridische de vader is. In de bestreden beslissing is er geen sprake van de tweede dochter Mila.

c) samenwoont met zijn partner en dochters

De bestreden beslissing stelt dat de verzoeker niet samengewoond zou hebben met zijn "vermeende" dochters en partner en gaat er, onterecht, van uit dat de verzoeker nog steeds gedetineerde is.

Zoals hierboven werd vermeld, is de verzoeker bij beslissing van de Op datum van 31/07/2018 kende de strafuitvoeringsrechtbank Antwerpen de verzoeker de strafuitvoeringsmodaliteit van elektronisch toezicht toe. Deze beslissing werd de verzoeker ter kennis gebracht op 07/08/2018. De verzoeker koos zijn woonplaats bij zijn Belgische partner en zijn dochter aan [...]

Hij werd op datum van 08/08/2018 ingeschreven op het adres van zijn partner en twee dochters en verblijft op heden nog steeds daar onder elektronisch toezicht.

De verzoeker legt verder foto's van hem, zijn partner en zijn twee dochter voor (zie stuk 19).

Het betreft onder meer:

- foto's in het huis van zijn partner waar hij woont;
- foto's van kort na de geboorte van Mila in het ziekenhuis;
- foto's van de aanwezigheid van de verzoeker op het kerstfeest bij de familie van zijn partner.

De bestreden beslissing gaat aan deze samenwoningst voorbij, terwijl de DVZ een krachtige administratie die toegang heeft tot veel verschillende databanken, kon deze familiewoningst gemakkelijk in het Rijksregister aflezen.

De bestreden beslissing is ook op het vlak van de banden van de verzoeker met België hopeloos achterhaalt.

De verzoeker is gegriefd door het feit dat er voorbij wordt gegaan aan het feit dat samenwoont met zijn kerngezin dat bestaat uit een Belgische partner en twee Belgisch dochters. Het kerngezin is bovendien de sterkste mogelijke familieband die er bestaat en legt een groot gewicht in de schaal.

De verwerende partij kan de motiveringsschending niet remediëren door te stellen dat de verzoeker zich hoe dan ook kan beroepen op een gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM, omdat de aard van het gezinsleven verkeerd is beoordeeld. De verzoeker leeft op heden weldegelijk samen met zijn partner en twee dochters

Verwerende partij schendt de motiveringsplicht.

Besluit

De verwerende partij schendt eveneens artikel 43 Vreemdelingenwet dat een degelijke afweging veronderstelt. Nu deze afweging gebaseerd is op een onzorgvuldige feitenvinding, tegenstrijdig is en zelf de juridische band met de referentiepersoon waarmee gezinshereniging is aangevraagd betwist, dient deze beslissing vernietigd te worden.

Het feit dat de verzoeker een strafblad heeft, ontslaat de verwerende partij er niet van om degelijk te motiveren.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken

3.3. Artikel 43 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst en het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden weigeren en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten :

1° wanneer zij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude hebben gepleegd of andere onwettige middelen hebben gebruikt, die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf;

2° om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in paragraaf 1 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

3.4. Artikel 45, §2 van de Vreemdelingenwet, dat verwijst naar artikel 43 van dezelfde wet, luidt als volgt:

“De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.”

3.5. In casu wordt verzoeker een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in de hoedanigheid van vader van een Belgisch minderjarig kind, geweigerd omdat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. Zoals verzoeker terecht opmerkt, wordt de bestreden beslissing gemotiveerd middels het overnemen van de inhoud van de eerder aan hem betekende beslissing tot beëindiging van verblijf van meer dan drie maanden. Vervolgens wordt geconcludeerd dat *“op grond van bovenstaande kan geconcludeerd worden dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor een weigering van de verblijfsaanvraag een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”*

3.6. Verzoeker hekelt het gegeven dat de bestreden beslissing *“een identieke kopie [is] van de beslissing van beëindiging van verblijf”*, waarbij verweerder zijn *“beoordeling op hopeloos achterhaalde elementen [baseert] en geen nieuwe beoordeling [maakt] in het kader van de aanvraag gezinshereniging”*. Hij concretiseert in deze dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met de volgende (gewijzigde) elementen:

- verzoeker is niet langer opgesloten in de gevangenis, waarbij hem op datum van 31 juli 2018 de stafuitvoeringsmodaliteit van het elektronisch toezicht werd toegekend;
- verzoeker staat sinds 8 augustus 2018 ingeschreven op hetzelfde adres als zijn vriendin en kinderen;
- verzoeker leeft de aan hem opgelegde voorwaarden minutieus na;
- verzoeker heeft vrijwilligerswerk gedaan;
- verzoeker volgt opleidingen en heeft een voorlopig rijbewijs;
- verzoeker volgt op ambulante basis agressiebegeleiding;
- verzoeker heeft zijn eerste kind erkend en er is tevens een tweede kind geboren, dat ook werd erkend;
- verzoeker vormt een kerngezin met zijn partner en kinderen, met wie hij thans samenwoont.

3.7. Uit een lezing van de bestreden beslissing kan de Raad enkel besluiten dat verweerder zich, voor de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde en de individuele elementen van verzoeker, louter heeft gebaseerd op verzoekers situatie, zoals deze bestond op het ogenblik van het treffen van de beslissing tot beëindiging van verblijf van 29 maart 2018. Zoals reeds gesteld, wordt de in casu bestreden beslissing immers gemotiveerd door middel van een letterlijke overname van voormelde beslissing tot beëindiging van verblijf. Hoewel verweerder in de nota met opmerkingen terecht stelt dat een verwijzing naar de motieven van de beëindigingsbeslissing relevant kan zijn – aangezien zowel de weigeringsbeslissing als de beëindigingsbeslissing zijn gegrond op een gevaar voor de openbare orde – vermag verzoeker wel te verwachten dat verweerder zich voor de weigeringsbeslissing baseert op de actuele situatie van verzoeker, quod non in casu.

3.8. Zoals verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt, is zijn situatie sinds de beëindigingsbeslissing geëvolueerd. Wat betreft de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde, concretiseert verzoeker dat het gevaar op recidive fundamenteel is gewijzigd, gelet op de toekenning van de stafuitvoeringsmodaliteit van het elektronisch toezicht. Hij verduidelijkt in deze ook dat hij, sedert zijn invrijheidsstelling, alle opgelegde voorwaarden naleeft, samenleeft op een vast adres met zijn vriendin en twee kinderen, vrijwilligerswerk heeft gedaan, opleidingen volgt en op ambulante basis agressiebegeleiding volgt. De Raad kan enkel vaststellen dat met deze elementen geen rekening werd gehouden in de bestreden beslissing. Verweerder betwist in casu de relevantie van deze nieuwe elementen niet, doch stelt in de nota met opmerkingen dat er dienaangaande geen stukken werden overgemaakt. De Raad benadrukt in deze vooreerst dat verweerder heeft nagelaten een administratief dossier neer te leggen, zodat niet kan worden geverifieerd welke stukken zich hierin bevinden. Zo kan de Raad niet nagaan of er zich in het administratief dossier bijvoorbeeld uittreksels van het Rijksregister bevinden zoals verzoeker als stukken 4 en 5 bij zijn verzoekschrift voegt, waaruit kon worden afgeleid dat verzoeker niet langer is opgesloten

in de gevangenis en dat hij met zijn vriendin en twee kinderen samenwoont op hetzelfde adres. Aldus kan verweerder zich niet verschuilen achter het verweer dat de stukken inzake de toekenning van de strafuitvoeringsmodaliteit van het elektronisch toezicht en de opleidingen hem niet ter kennis werden gebracht. Het komt hierbij niet aan de Raad toe zich voor de beoordeling van deze elementen in de plaats te stellen van verweerder. De Raad kan enkel vaststellen dat verweerder, bij de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde, in gebreke is gebleven rekening te houden met deze actuele situatie van verzoeker. Hierbij kan worden opgemerkt dat de stafuitvoeringsmodaliteiten niet zonder relevantie zijn bij de beoordeling van het actuele gevaar voor de openbare orde (cf. HvJ 13 september 2016, *Rendón Marín*, C-165/14, punt 65). Verweerder kan in de nota met opmerkingen ook niet dienstig verwijzen naar het arrest van de Raad van 22 augustus 2018 met nummer 208 011, waarin werd vastgesteld dat de afweging van het gevaar voor de openbare orde in de beëindigingsbeslissing niet onredelijk is. Kernpunt in huidige zaak is het gegeven dat de situatie, zoals deze bestond op het ogenblik van de beëindigingsbeslissing, niet langer actueel is.

3.9. Wat betreft de persoonlijke omstandigheden van verzoekers zaak – met name het gezinsleven – wijst hij erop dat hij op 22 maart 2018 zijn eerste kind heeft erkend en dat er ondertussen een tweede kind is geboren en dat hij heden samenwoont met zijn kerngezin, dat behalve hemzelf bestaat uit zijn Belgische partner en twee kinderen. Voor wat betreft het bewijs van de erkenning van zijn eerste kind verwijst verzoeker naar stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift. Het betreft de bijlage 19ter van 14 juni 2018, waarbij verzoekers vestigingsaanvraag op grond van zijn eerste Belgisch minderjarig kind, V.A. wordt geacteerd door het gemeentebestuur van Roeselare. Hierop wordt zoals verzoeker terecht stelt in zijn verzoekschrift verwezen naar de erkenningsakte van dit eerste kind, opgesteld op 13 juni 2018. Verweerder had er aldus zeker kennis van en kan derhalve bezwaarlijk stellen in de bestreden beslissing: *“Mevrouw V. beviel op 06.10.2017 te Deinze van een dochter, V.A., dit zou uw dochter zijn. Er werden geen bewijsstukken geleverd dat u haar reeds officieel als uw dochter erkend heeft.”* Verzoeker benadrukt voorts dat verweerder minstens kennis diende te hebben van de komst van het tweede kind, gezien hij de erkenningsakte van het toen nog ongebooren tweede kind (stuk 8 gevoegd bij het verzoekschrift) heeft overgemaakt naar aanleiding van de beroepsprocedure bij de Raad inzake de beslissing tot beëindiging van zijn verblijf. Tevens stelt verzoeker dat een eenvoudige opzoeking in het Rijksregister had aangetoond dat hij thans samenwoont met zijn Belgische partner en kinderen. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt opnieuw dat verweerder geen rekening heeft gehouden met deze actuele gezinssituatie. Verweerder stelt in de nota met opmerkingen dat hij niet op de hoogte werd gesteld van de geboorte van het tweede kind. In deze herhaalt de Raad nogmaals dat verweerder in gebreke is gebleven een administratief dossier neer te leggen, zodat dit niet kan worden geverifieerd. Daarenboven blijkt uit rechtspraak van de Raad van State dat van verweerder mag worden verwacht dat hij rekening houdt met stukken bijgebracht in het kader van een beroepsprocedure voor de Raad, indien deze zich in het administratief dossier bevinden (RvS 28 maart 2018, nr. 12.758 (c)). Zoals verzoeker heeft gesteld, werd de prenatale erkenningsakte van het tweede kind reeds overgemaakt naar aanleiding van de beroepsprocedure bij de Raad, ingesteld tegen de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit blijkt uit arrest nr. nr. 208 011 van 22 augustus 2018. Aldus kan verweerder niet zonder meer stellen dat hij geen kennis had van de komst van het tweede kind. Waar verweerder in de nota met opmerkingen nog stelt dat verzoeker geen belang heeft bij zijn betoog dat geen rekening werd gehouden met de erkenningsakte, omdat *“in de thans bestreden beslissing uitdrukkelijk gemotiveerd wordt dat niet betwist kan worden dat verzoeker zich kan beroepen op een gezinsleven in België”*, wijst de Raad erop dat verzoekers betoog ruimer is dan dat. Zo stelt verzoeker dat er in de bestreden beslissing onterecht vanuit wordt gegaan dat hij nog een gedetineerde is en dat hij aldus nog nooit heeft samengewoond met zijn kind(eren). Op lezing van de bestreden beslissing kan niet anders dan worden vastgesteld dat verweerder daadwerkelijk in de veronderstelling verkeert dat verzoeker nog steeds is opgesloten in de gevangenis, waar hij stelt: *“u heeft nooit officieel samengewoond met uw vermeende dochter, zij was immers nog niet geboren toen u in de gevangenis terecht kwam”* en *“nu u nooit met uw vermeende dochter en partner hebt samengeleefd heeft, blijkt niet dat zulks een zeer ingrijpende wijziging in hun leven tot gevolg zou hebben”*. In de bestreden beslissing wordt verder ook verwezen naar rechtspraak van het EHRM, waaruit blijkt dat de *“uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen heeft als de uitwijzing van een ouder die wel als gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen”*. Aldus blijkt dat verweerder in de afweging van het gezinsleven veel belang hechtte aan het gebrek aan samenwoont van verzoeker en zijn partner en kinderen. Zoals verzoeker heeft gesteld, ligt thans evenwel een gewijzigde situatie voor, waarbij hij samenwoont met zijn partner en kinderen. De door verweerder doorgevoerde beoordeling van het gezinsleven is derhalve niet langer actueel. Het loutere gegeven dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten, doet geen afbreuk aan het gegeven dat verweerder – overeenkomstig artikel 43, §2 van de Vreemdelingenwet –

een onderzoek van het gezinsleven dient te verrichten, waarbij redelijkerwijze mag worden verwacht dat dit onderzoek actueel is.

3.10. Gelet op bovenstaande kan verzoeker worden gevolgd in zijn stelling dat verweerder bij de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde en het onderzoek van het gezinsleven, geen rekening heeft gehouden met de actuele situatie van verzoeker. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 43 van de Vreemdelingenwet is aangetoond.

3.11. Aangezien aangevoerde onderdelen van het eerste middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

Het eerste middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, is de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 13 december 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA